

श्रीः
श्रीमते रामानुजाय नमः
श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नमः
श्रीसीतालक्ष्मणभरतशत्रुघ्नहनुमत्समेत श्रीरामचन्द्र परब्रह्मणे नमः

श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये अयोध्याकाण्डे

॥ अष्टाधिकशततमः सर्गः ॥

This document has been prepared by

Sunder Kidāmbi

with the blessings of

श्री रङ्गरामानुज महादेशिकन्

His Holiness śrīmad āṇḍavan śrīraṅgam

श्रीः
श्रीमते रामानुजाय नमः
श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नमः
श्रीसीतालक्ष्मणभरतशत्रुघ्नहनुमत्समेत श्रीरामचन्द्र परब्रह्मणे नमः

॥ अष्टाधिकशततमः सर्गः ॥

श्रीरामं प्रति नास्तिकमतमवलम्ब्य जाबालिमुनेर्भाषणम्

आश्वासयन्तं भरतं जाबालिर्ब्राह्मणोत्तमः।

उवाच रामं धर्मज्ञं धर्मापेतमिदं वचः ॥ 2.108.1 ॥

साधु राघव मा भूत् ते बुद्धिरेवं निरर्थिका।

प्राकृतस्य नरस्येव ह्यार्यबुद्धेस्तपस्विनः ॥ 2.108.2 ॥

कः कस्य पुरुषो बन्धुः किमाप्यं कस्य केनचित्।

एको हि जायते जन्तुरेक एव विनश्यति ॥ 2.108.3 ॥

तस्मान्माता पिता चेति राम सज्जेत यो नरः।

उन्मत्त इव स ज्ञेयो नास्ति कश्चिद्भि कस्यचित् ॥ 2.108.4 ॥

यथा ग्रामान्तरं गच्छन् नरः कश्चिद् बहिर्वसेत्।

उत्सृज्य च तमावासं प्रतिष्ठेतापरेऽहनि ॥ 2.108.5 ॥

एवमेव मनुष्याणां पिता माता गृहं वसु।

आवासमात्रं काकुत्स्थ सज्जन्ते नात्र सज्जनाः ॥ 2.108.6 ॥

पित्र्यं राज्यं समुत्सृज्य स नार्हसि नरोत्तम।

आस्थातुं कापथं दुःखं विषमं बहुकण्टकम् ॥ 2.108.7 ॥

समृद्धायामयोध्यायामात्मानमभिषेचय।
एकवेणीधरा हि त्वा नगरी सम्प्रतीक्षते ॥ 2.108.8 ॥

राजभोगाननुभवन् महार्हान् पार्थिवात्मज।
विहर त्वमयोध्यायां यथा शक्रस्त्रिविष्टपे ॥ 2.108.9 ॥

न ते कश्चिद् दशरथस्त्वं च तस्य च कश्चन।
अन्यो राजा त्वमन्यस्तु तस्मात् कुरु यदुच्यते ॥ 2.108.10 ॥

बीजमात्रं पिता जन्तोः शुक्रं शोणितमेव च।
संयुक्तमृतुमन्मात्रा पुरुषस्येह जन्म तत् ॥ 2.108.11 ॥

गतः स नृपतिस्तत्र गन्तव्यं यत्र तेन वै।
प्रवृत्तिरेषा भूतानां त्वं तु मिथ्या विहन्यसे ॥ 2.108.12 ॥

अर्थधर्मपरा ये ये तांस्तान् शोचामि नेतरान्।
ते हि दुःखमिह प्राप्य विनाशं प्रेत्य लेभिरे ॥ 2.108.13 ॥

अष्टकापितृदेवत्यमित्ययं प्रसृतो जनः।
अन्नस्योपद्रवं पश्य मृतो हि किमशिष्यति ॥ 2.108.14 ॥

यदि भुक्तमिहान्येन देहमन्यस्य गच्छति।
दद्यात् प्रवसतां श्राद्धं न तत् पथ्यशनं भवेत् ॥ 2.108.15 ॥

दानसंवन्ना ह्येते ग्रन्था मेधाविभिः कृताः।
यजस्व देहि दीक्षस्व तपस्तप्यस्व सन्त्यज ॥ 2.108.16 ॥

स नास्ति परमित्येतत् कुरु बुद्धिं महामते।
प्रत्यक्षं यत् तदातिष्ठ परोक्षं पृष्ठतः कुरु ॥ 2.108.17 ॥

सतां बुद्धिं पुरस्कृत्य सर्वलोकनिदर्शिनीम्।
राज्यं स त्वं निगृह्णीष्व भरतेन प्रसादितः ॥ 2.108.18 ॥

॥ इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये
अयोध्याकाण्डे अष्टाधिकशततमः सर्गः ॥